

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΗΝΑ

ΖΗ ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ:

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσις ξεσκεπάζεται.

Σκληραίνει ὁ Κύριος τὴν καρδιά αὐτοῦ, πού ἐξαιτίας τῆς προαίρεσης ὁδηγεῖται στὴν ἀπώλεια. Συμβαίνει, ὅταν βλέπει, ὡς Παντογνώστης, ὅτι ἡ σκληροκαρδία παγιώθηκε καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον ἐλπίδα μετανοίας. Ἄν αὐτὸ ἰσχύει γιὰ κάθε ἀμετανόητο καὶ ἀσεβῆ ἄνθρωπο διαχρονικά, πολλῶ μᾶλλον ἰσχύει γιὰ τὴ σκληρόκαρδη καὶ ἀσεβεστάτη Ἐ. Ἐ., τὴν ὁποία Ἅγιος τῶν ἡμερῶν μας χαρακτήρισε καὶ παρομοίασε μὲ συνοδύλευμα πολλῶν κουρελούδων ραμμένων πρόχειρα καὶ προσεφέτευσε ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ ξηλωθοῦν οἱ κουρελούδες καὶ θὰ διαλυθοῦν εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθησαν.

Καὶ ἐξηγοῦμαι: Πολλὰ χρόνια πρὶν, δεκαετίες, μὲ δόλιο τρόπο διέδιδαν ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα μαντάτα. Ὅτι δηλαδὴ ἀρχικὰ ἡ Ε. Ο. Κ. καὶ στὴ συνέχεια ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσις εἶναι ἡ μοναδικὴ ἀπάντηση, ἡ μόνη ἐλπίδα στὰ δῆθεν προβλήματα πού ἀντιμετώπιζε ἡ χώρα μας, ὁ λαός μας, τὰ σύνορά μας. Θὰ μᾶς ἐβγαζαν, ἔλεγαν, ἀπὸ τὴ φτώχεια, τὴν ἀπομόνωση, τὴν ἀνεργία. Θὰ τρώγαμε, τόνιζαν, μὲ χρυσὰ κουτάλια. Τοὺς ἦταν δὲ ἀρκετὸ ἐμεῖς ὡς ἀντίδωρο νὰ μὴν ἤμασταν τόσο «φανατικοί», Ὀρθόδοξοι, πατριῶτες, ρωμιοί, οἰκογενειάρχες, μὲ προσήλωσις δηλαδὴ στὴν ἀγία μας δισχιλιετῆ Παράδοση, στὴν Ὀρθοδοξία μας. Δυστυχῶς πέσαμε στὴν παγίδα τους. Αλοίμονον!!! Πουλήσαμε τὴν ἐλευθερία μας, τὴν ψυχὴ μας, τὸ σῶμα μας, τὰ ἱερά καὶ ὁσιά μας, ἀφοῦ δυστυχῶς πρῶτα τοὺς πιστέψαμε, τρώγωντας παράλληλα τὰ ληγμένα τοξικά καὶ μὲ ὁρμόνες τρόφιμά τους, ἂν καὶ μυστικά ἢ φανερά πολλῶν οἱ καρδιές δὲν τοὺς ἔχουν ἀποδεχτεῖ καὶ ἀντιστέκονται. Καὶ τώρα πονᾶμε χωρὶς νὰ μπορούμε, μᾶς ψιθυρίζουν, νὰ ἀντιδράσουμε. Ἔτσι δείχνουν δῆθεν πὼς εἶναι τὰ πράγματα, ὅμως τελικὰ δὲν εἶναι. Καὶ αὐτὸ γιὰ τὴν Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ὀρθόδοξο ποιμνιο ἐλπίζει καὶ περιμένει τὴν ἐπέμβαση Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, ὁ Παράκλητος, στὸ Ψαλτῆρι, μᾶς ἀποκαλύπτει τὰ ἐξῆς: «Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιδα: πὼς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίου; ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἠτοιμάσαν βέλη εἰς φαρέτραν τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. ὅτι ἂ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ καθεῖλον: ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε; Κύριος ἐν ναῶ ἁγίῳ αὐτοῦ. Κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πέννητα ἐπιβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ, ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερίς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. ὅτι δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.»¹ Μετάφρασις Π. Τρεμπέλα: «Ἐπὶ τοῦ παντοδυνάμου Κυρίου ἔχω στηρίξει τὴν πεποίθησιν καὶ ἐλπίδα μου. Καὶ πὼς σεῖς λέγετε εἰς ἐμέ: φεῦγε καὶ γίνε μετανάστης, πέταξε σὰν στρουθίου τρομαγμένον εἰς

¹ Ψαλμ. ι', 1 – 7.

τὰ ὄρη, ζητῶν ἐκεῖ τὴν σωτηρίαν σου; Φεῦγε τὸ γρηγορώτερον, διότι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐτένωσαν τὰ τόξα των, ἐτοίμασαν εἰς τὴν φαρέτραν βέλη ἀκονισμένα καὶ φαρμακερὰ διὰ νὰ τοξεύσουν μὲ λύσσαν καιροφυλακτοῦντες εἰς ἀπόκρυφα καὶ ἀθέατα καρτέρια τοὺς ἐναρέτους καὶ ἀπονηρεύτους ἀνθρώπους. Οἱ κόποι σου ἀποβαίνουν ἄσκοποι, διότι ὅσα σὺ ὁ δίκαιος μὲ κόπους πολλοὺς ἐπεμελήθης ἀρτίως καὶ τελείως νὰ οἰκοδομήσης, αὐτοὶ ἐν τῇ κακίᾳ καὶ τῷ φθόνῳ των τὰ κατεκρήμνισαν. Τί κατώρθωσε λοιπὸν μὲ τοὺς μόχθους αὐτοῦ ὁ δίκαιος; Αὐτὰ σεῖς, ὦ ὀλιγόπιστοι, μοῦ λέγετε. Ἀλλ' ὁ Κύριος ζῆ καὶ ὑπάρχει εἰς τὸν ἐν οὐρανοῖς ἅγιον καὶ ὑπερκόσμιον ναόν του. Ἔχει ὁ Κύριος τὸν θρόνον του εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου κανένα θέλος δὲν δύναται νὰ φθάσῃ. Καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὰ μάτια του βλέπουν μὲ προστατευτικὴν εὐμένειαν τὸν πτωχόν, πού ἐλπίζει εἰς αὐτὸν καὶ τὰ βλέφαρά του ἐξετάζουν καὶ διακρίνουν τοὺς ἀπογόνους τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Κύριος ἐξετάζει καὶ διαχωρίζει μὲ ἀκρίβειαν καὶ χωρὶς τὴν παραμικρὰν πλάνην τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ. Ὅποιος δὲ ἀγαπᾷ τὴν ἀδικίαν καὶ οὐχὶ ἐξ ἀδυναμίας, ἀλλ' ἀπὸ ἔρωτα πρὸς αὐτὴν ἐνεργεῖ τὸ κακόν, αὐτὸς μισεῖ καὶ βλάπτει μόνον τὸν ἑαυτὸν του. Ὁ Κύριος θὰ ἐξαπολύσῃ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν σὰν βροχὴν ὀλεθρίους παγίδας ἐπὶ τῶν ἁμαρτωλῶν. Θὰ ρίψῃ κατ' αὐτῶν φωτιὰ καὶ θειάφι, πού δὲν σβήγει εὐκολα, καὶ ἄνεμον βίαιον καὶ σφοδρόν, διὰ νὰ τὰ ἀναφυσᾷ καὶ νὰ τὰ ἀναρριπίζῃ. Αὐτὰ δ' ἀποτελοῦν τὸ καταστρεπτικὸν μερίδιον πού θὰ γεμίξῃ τὸ ποτήριον, τὸ ὁποῖον οἱ ἁμαρτωλοὶ θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ πίουں. Διότι ὁ Κύριος εἶναι δίκαιος καὶ δικαιοσύνας ἀγαπᾷ, στρέφει τὸ πρόσωπόν του ἰλαρὸν καὶ εὐμενὲς εἰς τοὺς εὐθεῖς καὶ ἀγαθοὺς.»

Τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν φανερώνουν ὅτι πλησιάζει ἡ ὥρα πού θὰ ἐκπληρωθοῦν ὅλα ὅσα τὸ Ἅγιον Πνεῦμα προφητικὰ προκαταγγέλλει.

Τὸ λοιπόν, ὑπομονή, ἀδελφοί μου Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Χρειάζεται ὡστόσο προσοχὴ καὶ προσευχὴ, νὰ ἐπιμείνουμε καὶ νὰ παραμείνουμε καὶ τώρα καὶ πάντοτε πιστοὶ στὶς ἅγιες ἐντολές τοῦ Χριστοῦ μας. Γνωρίζουμε ὅτι οἱ ἐντολές δὲν εἶναι βαρεῖες καὶ ἰσχύουν γιὰ ὅλους μας ἀνεξαιρέτως, κληρικούς, μοναχοὺς καὶ λαϊκοὺς². Οἱ ἅγιοι θεοφόροι Πατέρες μας μαρτυροῦν καὶ ἐμπειρικὰ διδάσκουν ὅτι τηρώντας τὶς ἅγιες ἐντολές τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἀποκτοῦμε συνειδήσιν ἀκαταίσχυντον καὶ παρρησίαν ἐνώπιον τοῦ Κριτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ³. Ἐπίσης ὁ ἔχων τὶς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μὲ ταπεινὸ φρόνημα εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ αὐτὸν πού προφητεῦει καὶ ἐπιτελεῖ θαύματα ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου, διότι ὁ μένων στὶς ἅγιες ἐντολές, ποτὲ δὲν ἐκπίπτει. Ὁ Χριστός, πού κρύπτεται μέσα στὶς ἐντολές ἀλλὰ καὶ ὅλος ὁ Τριαδικὸς Θεὸς κατοικοῦν μέσα στὴν ψυχὴ του, στὴν καρδιά του⁴.

Ἔτσι προσφύεστατα εἶπε καὶ ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής: «ὁ μὲν τοῦ Θεοῦ Πατρὸς καὶ λόγος, ἐκάστη μυστικῶς ἐνυπάρχει τῶν οικειῶν ἐντολῶν ὁ δὲ Θεὸς καὶ Πατὴρ ὅλος ἐστὶν ἀχώριστος ἐν ὅλῳ τῷ οικείῳ λόγῳ φυσικῶς ὁ τοίνυν δεχόμενος τὴν θείαν ἐντολὴν καὶ φυλάσσων αὐτήν, τὸν ἐν αὐτῇ τοῦ Θεοῦ δέχεται λόγον, ὃν διὰ τῶν ἐντολῶν δεξάμενος δι' Αὐτοῦ καὶ τὸν ἐν Αὐτῷ φυσικῶς ὄντα ἐδέξατο. Ἀμὴν γὰρ φησι, λέγω ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἐάν τινα

² «ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστίν.» Ματθ. ια' 30. «ἃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω», Μάρ. ιγ' 37.

³ «τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου», Ψαλμ. ριη' β' «ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν», Α' Ἰω. γ' 21.

⁴ Βλ. Ἰω. ιδ' 23.

πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με· ὁ γοῦν ἐντολὴν δεξάμενος καὶ ποιήσας αὐτὴν λαβὼν ἔχει μυστικῶς τὴν Ἁγίαν Τριάδα.»⁵

Ἐν τούτοις ἐνδεχομένως μοῦ ἀπαντήσετε μὲ πόνο καὶ πικρία τὰ ἐξῆς: «Πάτερ μου, ποῦ βλέπετε σήμερα ἐλπίδα, αἰσιοδοξία; Μᾶς ἀφῆρσαν τὸ θρήσκευμα ἀπὸ τὶς ταυτότητες, ἐξεδίωξαν τοὺς πνευματικούς πατέρες ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῶν παιδιῶν μας, ἄνοιξαν ἀνεξέλεγκτα τὰ σύνορα τῆς Πατρίδας μας καὶ ὄλοι, ξένοι ἀλλόθρησκοι, ἀλλόδοξοι, ἔχουν δικαιώματα ἐκτὸς ἀπὸ ἐμᾶς. Μᾶς κλέπτουν, μᾶς ληστεύουν, μᾶς βιάζονται, μᾶς σκοτώνουν. Εἴμαστε ἀπροστάτευτοι. Μᾶς ἀρνοῦνται τὸ συνταγματικὸ δικαίωμα τῆς ἐργασίας, τῆς ἀσφάλειας, τῆς ἀπαραίτητης ἀξιοπρεποῦς σύνταξης στοὺς γέρους μας. Καταντήσαμε νὰ τοὺς ἐκλιπαροῦμε γιὰ λίγα ψίχουλα καὶ μᾶς ἀπαντοῦν μὲ περαιτέρω λιτότητα, ἐνῶ αὐτοὶ ζοῦνε σὲ γλιδὴ καὶ μὲ σπατάλη ἐτοιμάζοντας τὴν παγκόσμια δικτατορία τους. Ὅντως θηρία ἀδίστακτα οἱ Εὐρωπαῖοι ἐταῖροι μας!»

Σᾶς ἀπαντῶ: Νοῦν Χριστοῦ ἔχουμε; Διαθέτουμε πατερικὸ νοῦν; Ὅλα αὐτὰ τὰ δεινὰ καὶ οἱ θλίψεις εἶναι μέρος τοῦ πνευματικοῦ μας κανόνα. Βλέπετε λειτουργοὺν οἱ πνευματικοὶ νόμοι. Δὲν εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐπιπόλαια τοὺς πιστέψαμε; Ἀλήθεια εἶναι, χαλαρώσαμε λίγο, καὶ στὰ ἦδη καὶ στὰ ἔθιμα τὰ Ὁρθόδοξα. Ξεχαστήκαμε καὶ ἀπομακρυνθήκαμε λίγο ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν Πατέρων μας, τῶν ἁγίων μας, κυρίως τῶν Νεομαρτύρων. Μάλιστα εἶχαμε ἀρχίσει δειλὰ δειλὰ στὴν ἀρχή, καὶ μὲ περίσσεια ἀναίδεια στὸ τέλος, νὰ τοὺς πιστεύουμε καὶ νὰ τοὺς δεχόμαστε σὰ σωτῆρες. Ἐν τούτοις τώρα εἶναι ἡ ὥρα, νὰ δοξάσουμε τὸν Θεὸ καὶ τὸ Σωτῆρα μας Χριστό, ποῦ τοὺς ξεσκεπάζει κάθε μέρα καὶ πιὸ φανερά. Ἄς εἴμαστε λοιπὸν χαρούμενοι καὶ μὲ ὑπομονὴ ἄς περιμένουμε, διότι πλησιάζει ἡ ἀπολύτρωσις ἡμῶν. Εἶναι ἐγγὺς ὁ καιρὸς ποῦ οἱ ἅγιες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες μας θὰ γεμίζουν καὶ πάλι ἀπὸ φιλότιμους νέους, γέρους καὶ παιδιὰ. Ἐρχεται ὁ χρόνος ποῦ στὰ σχολεῖα μας θὰ διδάσκονται οἱ βίοι καὶ τὸ ἦθος τῶν προστατῶν τῆς παιδείας μας, ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, καθὼς καὶ τοῦ Μεγάλου ἁγίου παιδαγωγοῦ τοῦ αἰῶνος μας, Νεκταρίου, Ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ ἁγία Παράδοσίς μας. Σᾶς παρακαλῶ, διαβάστε ξανὰ καὶ ξανὰ τὰ ψαλμικὰ χωρία ποῦ σᾶς παραδέτω πιὸ πάνω σὲ κείμενο καὶ μετάφραση, ἀκόμη διαβάστε τὸν ἅγιο Ἀπόστολο Παῦλο, Β΄ Κορ. κεφ. ι', στ. 3 – 5: «Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα· τὰ γὰρ ὄπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθάρσεις ὀχυρωμάτων· - λογισμοὺς καθαιρούντες καὶ πᾶν ὑψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ». Μετάφρασις Π. Τρεμπέλα: «Ἄλλ' ὅσα λέγουν καθ' ἡμῶν δὲν εἶναι ἀληθῆ. Διότι ἡμεῖς, μολοντί ἔχομεν σῶμα καὶ περιβαλλόμεθα ἀπὸ σάρκα, δὲν διεξάγομεν τὸν πνευματικὸν πόλεμον καὶ ἀγῶνα μας μὲ σαρκικά ἐλατήρια καὶ ὄπλα. Διότι τὰ ὄπλα τῆς ἐκστρατείας μας δὲν εἶναι ἀσθενῆ ἀνθρώπινα ὄπλα, ἀλλ' εἶναι δυνατὰ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ κρημνίσουν ὀχυρώματα. Καὶ ὅταν λέγω ὀχυρώματα, δὲν ἐνοῶ πύργους ἢ φρούρια ὑλικὰ, ἀλλὰ πνευματικά. Δηλαδὴ ἀνατρέπομεν συλλογισμοὺς πονηροὺς καὶ κάθε ὑψηλοφροσύνην, ποῦ ὑψώνεται σὰν ἄλλος πύργος καὶ ἐμποδίζει τοὺς ἀνθρώπους νὰ γνωρίσουν τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Ἀκόμη μὲ τὰ ὄπλα μας κατανικῶμεν σὰν ἄλλον ἄοπλον καὶ παραδομένον αἰχμαλωτον κάθε ἀνθρωπίνην ἐπιπόνησιν καὶ σοφιστείαν καὶ ὀδηγοῦμεν τοὺς παραπλανωμένους ἀπὸ αὐτὰς εἰς τὸ νὰ ὑπακούουν εἰς τὸν Χριστόν.»

⁵ Παράφραση ἀπὸ: ΑΓΙΟΙ' ΝΙΚΟΔΗΜΟΙ' ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΙ, *Χρηστοθήδεια τῶν Χριστιανῶν*, ἐκδ. Ρηγοπούλου 1984, σ. 345.

Συμπέρασμα: Οἱ ἀντίχριστοι αὐτοὶ νεοεποχίτες τῆς Ἐ.Ἐ., ποὺ ἀφηγιάζουσι στὸ ἄκουσμα τῶν λέξεων Χριστός, βασιλεύς, Σωτῆρας, μὲ περισσὸ μῖσος ἔχουσι βάλει στόχο τὴν Πατρίδα μας, τὴν Ἑλλάδα μας, τὴν Ὁρθοδοξία μας⁶. Τοὺς ξαναλέμε λοιπόν: Ζῆ Κύριος ὁ Θεός! Ὅχι μόνο θὰ ἀποτύχουσι παταγωδῶς, ἀλλὰ καὶ σύντομα θὰ θερίσουσι τοὺς καρποὺς τῆς ἀφροσύνης τους. Γένοιτο Κύριε, ἀμήν!

⁶ Περισσότερα γιὰ τὶς μεθοδεύσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσις, ἀλλὰ καὶ γενικότερα τοῦ δυτικοῦ κόσμου μὲ ἐπίκεντρο τὴν Ἀμερική, ὅπως ἐπίσης καὶ τὴν καταδολίευση ποὺ συντελεῖται γιὰ τὸ πέρασμα στὴ μετα - ἀμερικανικὴ ἐποχή, βλ. Λ. Αποσκίτη, «Ἡ κατάρρευση τῆς Δύσης καὶ ἡ μετα - ἀμερικανικὴ ἐποχή», *Παρακαταθήκη* 62 (Σεπτέμβριος - Ὀκτώβριος 2008), σσ. 9 - 13, 63 (Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2008), σσ. 12 - 15.